

Teden
slovenske
drame

The Week of
Slovenian
Drama

PREŠERNOVOGLEDALIŠČE

ODLOMKI IZ NOMINIRANIH BESEDIL za nagrado za mladega dramatika

Klemen Kovačič
Tvoj boj

...

in potem zakaj,
zakaj povedati vse to,
vso to preteklost,
to, kar je minilo, bilo in šlo,
zakaj,
da bi ohranil,
mogoče,
mogoče to,
ohraniti pri življenju,
ker navsezadnje gre predvsem
za to,
za varovanje sebe gre,
vsega, kar si ali si
bil,
a preprosto preveč je,
mnogo stvari si izpustil, zamolčal,
nikoli shranil, pozabil,
spregledal,
morda si si pol stvari zapomnil napačno,
po svoje,
ali pa se nič od tega ni nikoli zgodilo,
se je,
je to sploh važno,
ne, morda ne,
in tudi če se je,
če je vse res,
če se je vse to res zgodilo,
se odvilo,
za določen čas obstajalo,

bilo,
pa kaj,
kaj,
nič, kaj,
vse to je že preteklo,
že šlo,
mimo je in ničesar ne spreminja,
vse to nima nobenega pomena, razen
največjega pomena sploh,
ker,
saj je čisto preprosto,
vse to si ti,
ti,
vse to, vse,
ker brez tega, brez vsega tega
ali le brez delca vsega tega,
te ni,
ni te v tej obliki,
bil bi nekdo drug, drugje, drugič,
brez tega si brez
vsega,
bil bi prost, tako strašno
prost,
da morda ne bi več obstajal,
in zato
zadržati v spominu,

...

Neža Lučka Peterlin
Jagnje

...

OVCA

Enkrat sem bila kot otrok priča bitki med kozo in ovco.

Stepli sta se

in seveda je zmagala koza.

In potem je nek moški v delavski uniformi prišel po truplo ovce

in ker je bila velika, torej težka, pretežka, da bi jo moški dvignil,

je ovco zgrabil za zadnje noge in jo vlekel za seboj.

Potem je prišel do stopnic in vlekel naprej in njena glava je udarjala ob vsako betonsko

stopnico in s prvim udarcem se ji je prebila koža in z drugim je udarec naredil razpoko v

lobanji.

Sled iz kapelj krvi je vedno daljša z drajsanjem ovčje glave naprej po stopnicah.

Prebije se lobanja in curek krvi pljuskuje ven in se razmaže po njeni puhasti dlaki

zdaj mezi stezica iz krvi po stopnicah

in iz lobanje počasi lezejo možgani.

Gledam, kako jo vleče po stopnicah

in to kar traja in traja

in moškemu je neprijetno

Teden
slovenske
drame

The Week of
Slovenian
Drama

PREŠERNOVOGLEDALIŠČE

in meni ni neprijetno

in okoli se pasejo druge ovce in druge koze in njih ne zanima, kaj se dogaja z ovco na stopnicah, tudi njim ni neprijetno

mulijo travo ali gledajo v prazno

in moški ovco povleče na svoj pick-up in odpelje stran.

In od takrat naprej se velikokrat spomnim te ovce,

še posebej takrat, ko ne morem zaspat.

Zvečer je ta prizor z mano in kdaj je namesto ovčjega telesa moje telo

in namesto ovčje glave moja glava,

ki topo udarja ob beton in namesto v volno se kri lepi v moje lase

in ker je že več let mrtva, ji lahko dlake z davno posušeno krvjo brez upora pulim ven iz kože

kot da bi potegnil las iz puloverja

in ta volna je zame vata

in si jo pričnem drgnit ob obraz

drgnem si jo ob lice tako dolgo, dokler lica ni več

in potem si drgnem celo glavo, dokler glave ni več

in potem nadaljujem po telesu in drgnem in drgnem, dokler od mene ne ostane le

dlan z izmučeno volno.

In sploh ni strašno, ampak me pomirja.

...

Iva Š. Slosar
Zapali mi kres

...

BOLE

Predstavljaš si, da zapališ čebelnjak, a? Tega seveda ne bova naredila, ampak to bi pa res bla politična gesta ...

ROZA

Ja! To bi se vsi angažirali! To je genialno!

BOLE

Ne veseli se, ker veš, da tega ne bova zapalila.

ROZA

Ma vem ... Zakaj sva midva tako dobra človeka ... Nima veze. Greva torej v Ljubljano?

BOLE

Ej, kaj pa če greva v Rožno?

ROZA

Boš še tistih par študentskih domov, ki so, požgal?

BOLE

Ne, ne, ne ... Poslušaj. Kaj niso tam okoli te NOB hiše pa to, a? Glej, midva zapaliva neko to vilo –

ROZA

In zraven lahko še kak grm od kake ambasade!

BOLE

Joj, kako grmi lepo gorijo! No, in kdo bo prvi videl in zvedel za ogenj?

ROZA

Varnostniki?

BOLE

Ne! Študentje, ki se vračajo ponoči iz centra!

Teden
slovenske
drame

The Week of
Slovenian
Drama

PREŠERNOVOGLEDALIŠČE

ROZA

Ja! Ja! In oni pokličejo gasilce, da hitro pridejo, da ne bi poškodovali spominov na NOB - Smrt fašizmu, svoboda narodu! - verjetno kdo kaj še posname in objavi, potem pridejo gasilci, študentje žurajo na sirene, gredo tja, spoznajo, da je to njihova dediščina, zasedejo pogašeno vilo, bum, revolucija!

BOLE

In grmički res lepo gorijo.

ROZA

Ma okej, bova šla še malo do Tivolija sproti, pa tam kej zapalila.

BOLE

Pa ti si genialna!

ROZA

Ti si genialen.

BOLE

Čakej en moment. Mislim, da sem zmozgal celo stvar. Midva sva se spraševala kaj zapaliti, a ne? Da bo imelo simbolični učinek, hkrati pa da nikogar ne poškodujeva.

ROZA

Etika, estetika, blablaba

BOLE

In, kaj je kraj - seveda v Ljubljani, da se ljudje čutijo nagovorjene - ki bo zares, globinsko, v bit prizadel najširšo možno skupino ljudi?

Tam imaš študente, imaš ljudi, ki imajo denar za najemnine v centru, imaš poduhovljene, ki hodijo po vrvi, mlade familije, moške v oblekah na električnih skirojih, po dva mulca v trenirkah na električnem skiroju. Vzemi mi spomenike, galerije, šole, vse, samo ne mi vzeti tiste trave v Tivoliju, da se nanjo uležem!

ROZA

Jaz te ljubim! Jaz te ljubim!

(Divje se zaiskri med njima.)

...